

อาการ

อาการและอาการแสดง ได้แก่ ไข้เฉียบพลัน อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะ และเจ็บคอจากนั้นจะตามมาด้วยการอาเจียน อุจจาระร่วง ผื่นขึ้น ไตและตับทำงานบกพร่อง และบางรายมีเลือดออกทั้งภายนอกและภายใน

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการพบปริมาณเม็ดเลือดขาวและเกร็ดเลือดต่ำและระดับเอ็นไซม์ตับสูงขึ้น

ระยะฟักตัวของโรคหรือระยะเวลาตั้งแต่ได้รับเชื้อจนถึงเวลาที่เกิดอาการอยู่ระหว่าง 2 ถึง 21 วันผู้ป่วยจะเข้าสู่ระยะติดต่อในทันทีที่เริ่มมีอาการ ในระยะฟักตัวของโรคผู้ติดเชื้อจะไม่แพร่เชื้อเราสามารถยืนยันโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าได้โดยการทดสอบทางห้องปฏิบัติการเท่านั้น

การป้องกัน

เข้าใจธรรมชาติของโรค วิธีแพร่โรคและวิธีหยุดยั้งการแพร่ระบาดของโรค

- ลดการสัมผัสสัมผัสกับสัตว์ที่มีความเสี่ยงสูง (ได้แก่ ค้างคาวผลไม้ ลิง และลิงแสม) ในป่าฝนบริเวณที่มีโรค
- ควรบริโภคอาหารโดยเฉพาะเนื้อสัตว์ต่างๆ และเลือดที่ปรุงสุกและสะอาดเสมอ
- ขณะให้การรักษายาบาลผู้ป่วย ให้สวมถุงมือและใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเอง
- หลังจากเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลหรือให้การรักษายาบาลผู้ป่วยที่บ้าน ให้ล้างมือเป็นประจำ

คำแนะนำต่อการเดินทางโดยทั่วไปจาก

- ผู้เดินทางควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่ติดเชื้อ
- บุคลากรทางการแพทย์ที่เดินทางไปยังพื้นที่ที่มีโรคระบาดควรปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันควบคุมการติดเชื้อที่แนะนำโดยองค์การอนามัยโลกอย่างเคร่งครัด
- ผู้ที่เดินทางไปในพื้นที่ที่มีการระบาด หากพบอาการผิดปกติควรรีบพบแพทย์และแจ้งประวัติการเดินทาง
- แพทย์ผู้ตรวจรักษาผู้เดินทางที่เพิ่งกลับมาจากพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคด้วยอาการที่เข้ากันได้ขอให้พิจารณาความเป็นไปได้ว่าจะเป็นโรคไวรัสอีโบล่าหรือไม่



เอกสารประชาสัมพันธ์

จัดทำโดย องค์การบริหารส่วนตำบลดงขวาง

มีข้อสงสัย ติดต่อสอบถามโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดงขวางทั้งสองแห่ง



องค์การบริหารส่วนตำบลดงขวาง

อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

โรคอีโบลาคืออะไร ?

โรคไวรัสอีโบล่า (เดิมเรียกกันว่าโรคไข้เลือดออกอีโบล่า) เป็นโรคที่มักจะรุนแรงถึงชีวิตโดยมีอัตราตายสูงถึงร้อยละ 90 โรคนี้พบในคนและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น ลิง กอริลลาและชิมแปนซี โรคไวรัสอีโบล่าปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2519 โดยมีการระบาดเกิดขึ้นสองแห่งในเวลาเดียวกัน แห่งหนึ่งที่หมู่บ้านริมแม่น้ำอีโบล่าในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และอีกแห่งหนึ่งที่เขตทางไกลของประเทศซูดาน ไวรัสนี้มาจากไหนยังไม่ทราบแน่ชัด แต่จากหลักฐานเท่าที่มีเชื่อกันว่าค้างคาวผลไม้ (Pteropodidae) น่าจะเป็นแหล่งรังโรคของไวรัสอีโบล่า

คนเราติดเชื้ออีโบล่าได้อย่างไร ?

เชื้อไวรัสอีโบล่าเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ได้โดยการสัมผัสกับเลือด สารคัดหลั่ง อวัยวะ หรือสารเหลวที่หลั่งจากร่างกายของสัตว์ที่ติดเชื้อ ในอัฟริกาพบว่าการติดเชื้อเกิดขึ้นโดยการสัมผัสสัตว์ต่าง ๆ ที่ติดเชื้อคือ ชิมแปนซี กอริลลา ค้างคาวผลไม้ ลิง แอนทิลอปป่า (สัตว์จำพวกที่มีเขาเป็นเกลียว) และเม่น ที่พบว่าป่วยหรือตาย หรืออาศัยอยู่ในป่าฝน (rainforest) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องหลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ ค้างคาวผลไม้ ลิง หรือลิงเอพ) รวมทั้งต้องไม่เก็บซากสัตว์ที่นอนตายอยู่ในป่า หรือสัมผัสซากสัตว์เหล่านั้น

เชื้อไวรัสอีโบล่าสามารถแพร่ติดต่อจากคนสู่คน โดยการสัมผัสโดยตรงผ่านรอยแตกที่ผิวหนังหรือเยื่อบุทั้งหลาย เช่น เยื่อบุโพรงจมูก เยื่อบุตา เป็นต้น กับเลือดหรือสารเหลว จากร่างกาย หรือสารคัดหลั่ง (อุจจาระ ปัสสาวะ น้ำลาย น้ำอสุจิ) ของผู้ติดเชื้อ การติดเชื้อยังเกิดขึ้นได้ด้วยถ้าผิวหนังหรือเยื่อบุที่มีรอยแตกของบุคคลสุขภาพดีมาสัมผัสกับสิ่งแฉะลุ่มที่ปนเปื้อนด้วยสารเหลวที่มีเชื้อไวรัสอีโบล่าจากผู้ป่วย เช่น เลือดผ้าเบื่อน ผ้าปูที่นอน เบื่อน หรือเข็มฉีดยาใช้แล้ว

ใครเสี่ยงต่อโรคติดต่อกมากที่สุด

ระหว่างที่โรคกำลังระบาด ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะติดโรคคือ

- บุคลากรทางการแพทย์
- สมาชิกในครอบครัว หรือผู้สัมผัสคลุกคลีกับผู้ติดเชื้อ
- ผู้ร่วมพิธีศพที่ได้สัมผัสร่างกายของผู้ตาย โดยตรงตามขั้นตอนในพิธี และพรานในป่าฝนที่ได้สัมผัสซากสัตว์ที่นอนตายในป่า

ซึ่งต้องมีการวิจัยต่อไปอีกเพื่อให้ได้องค์ความรู้เพิ่มเติมว่าคนบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องทางภูมิคุ้มกัน หรือผู้ที่มีโรคประจำตัว จะติดเชื้อไวรัสชนิดนี้ได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ หรือไม่

การสัมผัสเชื้อไวรัสนี้สามารถควบคุมได้โดยการปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันไม่ว่าจะเป็นที่คลินิก โรงพยาบาล ในชุมชน หรือที่บ้าน

Ebola virus disease

Ebola, which first appeared in outbreaks in Sudan and DR Congo in 1976, is a severe and often fatal disease with no known specific treatment or vaccine. It has since killed more than 1,500 people in parts of Africa.

